

Warszawa, dnia 30 stycznia 2019 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER CYFRYZACJI

BM-WSKN.053.2.2019

Fundacja Stabilo
Fosa Staromiejska 30/6
87-100 Toruń

Szanowni Państwo,

w odpowiedzi na petycję w sprawie ograniczenia obowiązków administratora danych osobowych w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych¹ w związku z wejściem w życie RODO², poniżej przedstawiam szczegółowe informacje.

Na wstępie pragnę zasignalizować, że przepis art. 23 RODO może być podstawą ograniczeń przepisów prawa państwa członkowskiego jedynie w wyjątkowych przypadkach. Warto zaznaczyć, że początkowo projekt polskich przepisów prawa zawierał więcej ograniczeń, m.in. w zakresie wspomnianego obowiązku informacyjnego. Jednakże w toku przeprowadzonych konsultacji Komisja Europejska zaleciła konieczność ograniczenia swobody w ograniczaniu obowiązku informacyjnego wynikającego z RODO.

Podkreślić należy, że obowiązek informacyjny ma wieloletnie tradycje i jest znany także pod rządami dyrektywy 95/46/WE³. Idea jego wprowadzenia wynikała z potrzeby zapewnienia przejrzystości przetwarzania danych osobowych. Prawidłowo realizowany obowiązek informacyjny umożliwia osobom, których dane dotyczą, otrzymanie jasnej i przejrzystej wiedzy o tym, gdzie trafiły jej dane osobowe, prze kogo i na jakich zasadach są przetwarzane. Idea ta zachowuje swoją aktualność pod rządami RODO.

Odnosząc się do wskazanego w petycji postulatu ograniczenia obowiązków administratora danych w przypadku, gdy wszedł on w posiadanie danych bez własnej woli/inicjatywy należy stwierdzić, że nie stanowi to wystarczającej podstawy do zwolnienia go z obowiązku

¹ Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, z późn. zm.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) – Dz. Urz. UE.L Nr 119, str. 1 – dalej: RODO.

³ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych – Dz. Urz. UE.L Nr 281, str. 31

Pismo jest zgodne z wymaganiami WCAG 2.0 dla systemów teleinformatycznych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, określonymi w załączniku nr 4 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 poz. 2247)

informacyjnego. Jeżeli po wejściu w posiadanie danych w taki sposób administrator uzna, że trafiły do niego omyłkowo, powinien je niezwłocznie usunąć. Jeżeli natomiast administrator danych stwierdzi jednak potrzebę pozostawienia danych osobowych, to brak jest podstaw do wyłączenia tego obowiązku.

Odnosnie natomiast propozycji ograniczenia obowiązków administratora danych w zakresie obowiązku informacyjnego w odniesieniu do pracowników zatrudnionych u kontrahenta, którzy mają kontakt z administratorem danych i gdy kontakt ten wynika wyłącznie z wykonywania obowiązków służbowych, pragnę wskazać, że RODO nie powinno znaleźć tu zastosowania. W świetle powołanego w petycji motywu 14 zdanie drugie RODO, przepisy tego rozporządzenia nie dotyczą bowiem przetwarzania danych kontaktowych osoby prawnej. W tej sytuacji nie ma konieczności dopełnienia obowiązku informacyjnego wobec tychże osób kontaktowych u kontrahenta. Natomiast brak usytuowania motywu 14 w części normatywnej RODO nie zmniejsza znaczenia motywów dla interpretacji RODO. Należy tutaj wskazać na odmienną sytuację jeśli dotyczyłoby to innych pracowników zatrudnionych przez kontrahenta, takich jak np. wykonawcy wskazani w umowie. W tym przypadku nie jest zasadne zwalnianie administratora danych, uzyskującego dane pracowników swojego kontrahenta z obowiązku informacyjnego. Dopełnienie przez administratora obowiązku informacyjnego wobec tych osób bywa wypełniane poprzez zobowiązanie kontrahenta (pracodawcy dla pracowników, których dane dotyczą) do dopełnienia wobec nich obowiązku informacyjnego w imieniu administratora.

Mając na uwadze powyższe, petycję uznano za niezasadną. Obecny sposób uregulowania obowiązku informacyjnego daje możliwość w określonym stanie faktycznym odstąpienia od jego dopełnienia bez potrzeby zmian w przepisach prawa (tj. w odniesieniu do osób kontaktowych po stronie kontrahenta). Ministerstwo Cyfryzacji nie uznaje natomiast za celowe odstępowanie od dopełnienia obowiązku informacyjnego w sytuacjach, gdy w interesie osoby, której dane dotyczą leży przestrzeganie zasady przejrzystości.

Uprzejmie informuję, że zgodnie z art. 13. ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach⁴, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z upoważnienia

Łukasz Dudkiewicz

Dyrektor Biura Ministra

Ministerstwo Cyfryzacji

/-podpisano elektronicznie/

⁴ Dz. U. z 2018 r. poz. 870

Pismo jest zgodne z wymaganiami WCAG 2.0 dla systemów teleinformatycznych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, określonymi w załączniku nr 4 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 poz. 2247)